

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 391/2544

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงนครราชสีมาโจทก์ นาย เฉลิม แสงฤทธิ์ไกร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร., ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.อ. มาตรา 287, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 219 ทวิ, ป.วิ.อ. มาตรา 22

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังจำเลยที่ 1 แทนโทษจำคุกศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จึงเป็นคดีต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร.ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาได้เฉพาะในคดีซึ่งต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร.ไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287, 83, 33 และริบของกลางจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 (ที่ถูก มาตรา 287(1)) ประกอบด้วย มาตรา 83 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 เดือน และปรับ 4,000 บาท จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 เดือน และปรับ 2,000 บาท พิเคราะห์พฤติการณ์จำเลยทั้งสองจากรายงานการสืบเสาะและพินิจแล้วเห็นว่า จำเลยที่ 1 เคยกระทำความผิดมาก่อนแล้ว ยังไม่หลาบจำมากระทำความผิดครั้งนี้อีก โทษจำคุกสำหรับจำเลยที่ 1 จึงไม่เห็นสมควรรอการลงโทษให้แต่เห็นควรให้เปลี่ยนโทษจำคุกสำหรับจำเลยที่ 1 เป็นกักขัง 1 เดือน แทนโทษจำคุก ส่วนจำเลยที่ 2 ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน อีกทั้งเป็นเพียงลูกจ้างของจำเลยที่ 1 สมควรให้โอกาสจำเลยที่ 2 กลับตนเป็นพลเมืองดีโทษจำคุกสำหรับจำเลยที่ 2 จึงให้การลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ให้จำเลยที่ 2 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือน ต่อครั้ง มีกำหนด 1 ปี และให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์มีกำหนด 24 ชั่วโมงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยที่ 2 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริบของกลางจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนจำเลยที่ 1 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังจำเลยที่ 1 แทนโทษจำคุก ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร.ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาได้เฉพาะในคดีซึ่งต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. ไม่ได้ ดังนั้นที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณา
และลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยที่ 1 ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีนี้จึง
เป็นการมิชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"พิพากษายกฎีกาจำเลยที่ 1

องค์คณะ

กมล เพียรพิทักษ์ · สมชาย พงษ์ธา · จรัส พวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/391/2544>